

Lupta lui Iacov

Miercuri, 19 aprilie 2006

Maria-Eliza Țene

Domnul Isus Își învață ucenicii să iubească pe Dumnezeu cu toată puterea și cugetul lor, și pe aproapele (fie el prieten sau dușman) ca pe propria persoană.

Se pare că această învățătură a rămas încă neînțeleasă, departe de aprecierea noastră. Avem însă, așezată pe paginile Bibliei, istoria vieților celor pe care acum îi numim "eroi" ai timpurilor lor. Nu știu dacă Isaac, Esau sau chiar Laban l-ar fi onorat pe Iacov cu titlul de erou, știu însă că experiența vieții lui, care i-a dat dreptul de a se numi Israel, are o măsură bogată de învățăminte pentru noi.

Iacov își înșală fratele, tatăl, trebuind să fugă spre a-și salva viața. Părăsește casa părintească și găsește scăpare în Haran. Se căsătorește, devine bogat și, nemulțumit de tratamentul acordat de Laban, se hotărăște să se întoarcă în țara lui într-un mod nu prea onorabil. Biblia ne spune că "Iacov a înșelat pe Laban, Arameul, căci nu l-a înștiințat de fuga sa." Până în acest moment al vieții sale Iacov demonstrează că nu a înțeles decât iubirea de sine, uitând complet de aproapele.

Care era relația lui cu Dumnezeu?

Deși primise din partea Domnului asigurarea că el va fi preotul familiei, Iacov alege să nu-L creadă pe Domnul, să nu aștepte cu răbdare și încredere rezolvarea Lui, ci pornește să-L ajute puțin, determinându-l pe Esau să-și vândă dreptul de întâi născut și smulge prin înșelăciune binecuvântarea tatălui.

Urmează fuga și visul cu scara. Din acest vis Iacov nu înțelege mai nimic, dovadă fiind jurământul pe care îl face: "Dacă va fi Dumnezeu cu mine și mă va păzi în timpul călătoriei pe care o fac, dacă-mi va da pâine să mănânc și haine să mă îmbrac, și dacă mă voi întoarce în pace în casa tatălui meu, atunci Domnul va fi Dumnezeul meu." Iubirea aceasta parcă nu-și vede decât propriul interes, nu?

Urmează lupta. În noaptea aceea, Dumnezeu îl întâlnește pe Iacov. Nouă ne place să spunem că a fost lupta lui Iacov cu Dumnezeu. Seamănă mai mult cu lupta Domnului cu Iacov.

După câțva timp, Domnul spune: "Lasă-Mă să plec, căci se arată zorile." În ebraică aceste cuvinte sună cam așa: "Trimite-Mă tu să plec!" Aceasta era formula de despărțire dintre un bărbat și o femeie. Dumnezeu nu dorea să părăsească această relație dintre El, Creatorul, și Iacov pe care îl iubea foarte mult. Dar așa cum un soț nu poate impune iubirea soției sale, El nu putea obliga pe Iacov să-L iubească și să-L urmeze în acea relație intimă pe care Domnul o dorea. Face însă o ultimă încercare:

"Iacov, când erai fugar, din cauza înșelătoriei pe care ai folosit-o împotriva fratelui și tatălui tău, Eu am fost cu tine. Ți-am dat visul cu scara pentru a-ți arăta că nu te părăsesc nicio clipă, că sunt cu tine și îți voi fi alături în ciuda greșelilor tale. Ai avut greutate, te-am sprijinit. Te-am salvat, te-am ajutat, ți-am oferit mai mult decât hrana și îmbrăcămintea pe care mi-ai cerut-o. Ți-am trimis salvarea când dușmanii te împresurau. Toate acestea au fost din dragoste pentru tine. Ai primit totul cu mulțumire de sine, însă la Mine nu te-ai gândit niciodată. Nu am auzit niciodată: 'Doamne, și eu Te iubesc!' Tu nu ai nevoie de Mine, Iacove. Lasă-Mă să plec, deși sufletul Meu plânge și tânjește după tine."

Ochii lui Iacov se deschid uimiți și înțelege că întreaga sa viață a fost doar egoism, o idolatrizare a propriului eu și o refuzare continuă și constantă a nemărginitei iubiri a Domnului său. Întotdeauna ceruse de la Domnul, iar ceea ce Îi oferise el o făcuse pentru a primi mai mult în schimb. Înțelege acum cât de mult l-a rănit pe Dumnezeu. Cât de mult Îl duruse pe Domnul egoismul și lipsa lui de iubire. Cât de mult așteptase Domnul un semn de recunoștință, un cuvânt de dragoste, o lacrimă de pocăință... Că tânjea ca un tată după copilul său pierdut.

A izbucnit în plâns. Și-a pus mâinile în jurul Domnului și, plin de pocăință, l-a cerut iertare. Acum își iubea Tatăl din toată inima. Se născuse din nou.

Să ne rugăm fierbinte ca din poporul acesta să se nască cât mai curând un nou fel de caractere, a căror rugăciune să fie reversul rugăciunii lui Iacov: "Chiar dacă nu vei fi cu noi în timpul călătoriei, chiar dacă nu ne vei da pâine să mâncăm și haine să ne îmbrăcăm, și chiar dacă nu vom reuși niciodată să ne întoarcem la casa Tatălui nostru, noi tot vom fi îndrăgostiți de neprihănirea Ta și tot pe Tine Te vom numi Domnul neprihănirea noastră."